Lietas arhīva Nr. C-2774-19/42
ECLI:LV:RVPT:2019:0401.C30701718.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā, 2019. gada 1. aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese Baiba Ozoliņa
ar tiesas sēdes sekretāri Rigondu Sirmaci
piedaloties atbildētājam /pers. A/ un pilnvarotajam pārstāvim /pers. B/
atklātā tiesas sēdē izskatīja civillietu SIA "/Nosaukums A/" vienkāršotās procedūras prasībā par naudas piedziņu pret /pers. A/.

Aprakstošā daļa

[1] 2018. gada 16. augustā SIA "/Nosaukums A/" (turpmāk – prasītāja) cēlusi vienkāršotās procedūras prasību par naudas piedziņu pret /pers. A/ (turpmāk – atbildētājs).

[1.1] Prasītāja, pamatojoties uz likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta pirmās daļas 3. punktu un 54. panta pirmo un otro daļu, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 17.^{3} panta pirmo daļu, likuma Dzīvokļa īpašuma likuma 13. panta pirmo daļu, Civillikuma 1069., 1071., 1805., 1838., 2141. un 2142. pantu, lūdz tiesu:

1. Piedzīt no atbildētāja prasītājas labā zemes nomas maksas parādu no 2008. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim 1245,80 EUR un nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju no 2010. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim 10,89 EUR, kopā 1256,69 EUR;
2. Lemt par tiesāšanās izdevumu piedziņu no atbildētāja prasītājas labā: valsts nodeva 188,50, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 EUR, izdevumi advokāta palīdzībai 182 EUR;
3. Noteikt prasītājas tiesības saņemt no atbildētāja 6 % no piedzītās summas par laiku līdz sprieduma izpildei.

[1.2] Prasības pieteikumā norādīts, ka Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr. /numurs A/reģistrētas /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ īpašuma tiesības uz nekustamo īpašumu /adrese A/, kadastra Nr. /numurs B/, kas sastāv no zemesgabala 10 152 m^2 platībā. Uz šī zemesgabala atrodas dzīvojamā ēka /adrese/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta minētā zemes gabala daļa 4944 m^2 platībā.

No minētā izriet, ka starp zemes īpašniekiem un ēkas dzīvokļu (un nedzīvojamo telpu) īpašniekiem, tostarp, atbildētāju, ir pastāvējušas un pastāv zemes likumiskās (piespiedu) nomas tiesiskās attiecības.

[1.3] Atbilstoši tiesību zinātnē un judikatūrā paustajām atziņām, rakstveida līguma noslēgšana pušu starpā nav nepieciešama, jo likumiskā (piespiedu) noma pastāv bez pušu gribas izteikuma un bez parakstītiem līgumiem *(sal. sk. Senāta lietas SKC-71/2009 un SKC-43/2011, K. Torgāns, Saistību tiesības, TNA, R., 2014, 347. lpp.).* No tā izriet dzīvokļa īpašnieka pienākums veikt zemes nomas maksas samaksu zemes īpašniekam, kur nomas maksa tiek aprēķināta atbilstoši likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta un Civillikuma 1071. panta noteikumiem.

Augstākā tiesa spriedumos lietās Nr. SKC-252/2016, SKC-349/2016 un SKC-11/2017 norādīja, ka "likuma "*par atjaunotā Latvijas Republikas 1937. gada Civillikuma ievada, mantojuma tiesību un lietu tiesību daļas spēkā stāšanās laiku un kārtību*" *14. panta pirmās daļas 1.-4. punktā minētajos gadījumos ēkas (būves) īpašnieks lieto citai personai piederošu zemes gabala daļu, pamatojoties uz likumu, nevis līgumu. Šādos gadījumos ēkas īpašnieks un zemes īpašnieks savstarpējās tiesiskās attiecības par zemes lietošanu nodibina nevis labprātīgi vienojoties, bet gan izpildot likumā noteiktu pienākumu, un šis tiesību institūts tiek saukts par piespiedu nomu (sk. Satversmes tiesas 2009. gada 13. februāra sprieduma lietā Nr. 2008-34-0112. punktu).*"

*Augstākā tiesa spriedumā prasītāja lietā Nr. SKC-336/2017 norādīja, ka "*tiesas konstatējums attiecībā uz nomas līguma priekšmetu un maksu bija pietiekams, lai starp prasītāju un atbildētāju pastāvošās tiesiskās attiecības ietērpta līguma formā, t.i., ar spriedumu nomas līgumu atzītu par noslēgtu, neatkarīgi no pārējiem prasītāja izvirzītajiem priekšlikumiem (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2009. gada 25. februāra spriedumu lietā Nr. SKC-71/2009*). Pienākuma uzlikšana vienai pusei noslēgt rakstisku līgumu šādā gadījumā ir lieka, jo tiesas spriedums, ar kuru konstatētas piespiedu nomas attiecības, aizstāj jebkāda cita akta taisīšanu. Līgums savā būtībā ir brīvas (nepiespiestas) gribas izpaudums, savukārt apzināti piespiestas gribas izteiksmes dēvēšana par līgumu ir fiktīva konstrukcija tai ziņā, ka par līgumu dēvētais fakts īstenībā nav līgums (*sk. N.Vīnzarājs. Civiltiesību problēmas: Raksti (1932.-1939.). Sastādījis: E.Kalniņš. - R.:E.Kalniņa un V.Tihonova izdevums, 2000, 109.lpp.*). Līdz ar to Civillietu departaments neatrod pamatojumu ar tiesas spriedumu konstatētās uz likuma pastāvošas tiesiskās attiecības vēl pastiprināt ar līgumu, turklāt uzliekot vienai pusei faktiski neizpildāmu pienākumu.*"*

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrā daļa attiecīgajā laika posmā noteica (un sistēmiski nosaka arī par laika periodu līdz 2017. gada 31. decembrim), "*ja puses nevar vienoties, zemes gabala nomas maksa ir 6 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības par to zemes gabala daļu, kas noteikta kā funkcionāli nepieciešamā, ēku nododot privatizācijai*".

[1.4] Laikā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim likums noteica dzīvokļa īpašuma īpašnieka pienākumu kompensēt nekustamā īpašuma nodokli.

[1.5] Atbildētājs kā dzīvokļa īpašuma īpašnieks nav zemes īpašniekiem maksājis nomas maksu no 2008. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim par ēkas uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala nomu.

Ar aicinājumu noslēgt nomas līgumu zemes īpašnieki vērsušies gan pie ēkas pārvaldnieka (biedrības "Ūnijas 24"), gan dzīvokļu īpašniekiem. Atbildētājs zemes nomas maksu nav maksājis.

[1.6] Prasītāja no zemes īpašniekiem ir ieguvusi prasījuma tiesības pret ēkas /adrese/ dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomas maksas parādu samaksu.

Atbildētājam ir izveidojies parāds 1256,69 EUR, ko veido zemes nomas maksas parāds 1245,80 EUR un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija 10,89 EUR par laiku no 2008. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim.

[2] 2018. gada 11. oktobrī tiesā saņemts atbildētāja paskaidrojums, ka atbildētājs, pamatojoties uz Civillikuma 1. pantu atzīst prasību daļā par 297,03 EUR piedziņu, tas ir, parādu 191,54 EUR par laiku līdz 2016. gada 15. janvārim un 105,49 EUR par 2017. gadu.

[2.1] Paskaidrojumos norādīts, ka nav šaubu, ka starp zemes īpašniekiem un atbildētāju pastāvēja piespiedu nomas attiecības. Nomas maksas iekasēšanas faktu pierāda zemes īpašnieku izrakstītie paziņojumi par zemes nomas maksu - Paziņojums par zemes nomas maksu 2016. gadā, ar kuru zemes īpašnieki apstiprina, ka parāds uz 2016. gada 15. janvāri sastāda 191,54 EUR, kā arī paziņojumā norādīti zemes nomas maksājumi 2016. gadam, katru ceturksni 26,38 EUR apmērā.

[2.2] Atbildētājs ir samaksājis zemes nomas maksu par 2016. gadu 105,52 EUR, ko pierāda 2016. gada 8. janvāra maksājuma uzdevums Nr. 47 un 2016. gada 11. maija maksājuma uzdevums Nr. 57.

Zemes nomas maksājums par 2017. gadu netika veikts, jo zemes īpašnieki nepiestādīja paziņojumu / rēķinus par zemes nomas maksu. Tātad, atbildētājam ir pienākums samaksāt prasītājai parādu 297,03 EUR, ko veido zemes nomas maksas parāds līdz 2016. gada 15. janvārim un zemes nomas maksas parāds par 2017. gadu.

[2.3] Līdz ar to prasījums pārējā daļā (t.i., 997,66 EUR) nepārprotami liecina par prasītājas negodīgo rīcību, ar mērķi iedzīvoties uz atbildētāja rēķina.

Ņemot vērā minēto, prasītājas celtā prasība daļā par 997,66 EUR apmērā piedziņu nav pamatota un ir noraidāma.

[3] 2019. gada 1. aprīlī tiesā saņemti prasītājas rakstveida paskaidrojumi, kuros lūgts izskatīt lietu bez prasītājas pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē.

[3.1] Atsaucoties uz Civillikuma 1402. pantu, prasītāja norāda, ka likumiskās jeb piespiedu zemes nomas gadījumā pušu starpā ir nodibinātas nomas tiesiskās attiecības, kuru būtiskās sastāvdaļas ir noteiktas ar likumu — ar konkrētām no šī likumiskās nomas izrietošajām saistībām. Zemes likumīgās jeb t.s. piespiedu nomas gadījumā zemes īpašnieks (iznomātājs) savu likumā noteikto obligāto pienākumu *noslēgt* zemes nomas līgumu *de facto* jau ir izpildījis ar brīdi, kad ir "nodevis" ēkai funkcionāli nepieciešamo jeb piesaistīto zemes gabalu nomniekam. *(Sk. K. Torgāns. Līgumu un deliktu tiesību problēmas. - Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 282. lpp.)*

Ja darījums Civillikuma izpratnē nav noslēgts, proti, nav parakstīta rakstveida vienošanās par nomas attiecību būtiskajām sastāvdaļām, prasība tiesā ir ceļama par nomas maksas piedziņu, kur nomas attiecību konstatācija ir pakārtots prasījums (*skat. SKC-69/2017).* Prasībai jābūt vērstai uz konkrēta tiesību aizskāruma novēršanu (parāda piedziņa). No minētā izriet, ka nomas attiecību atzīšanas prasībai jātiek saistītai ar zemes nomas maksas piedziņu, kā tas ir konkrētajā gadījumā.

Atbildētāja maksājamās nomas maksas apmēru prasītājs ir aprēķinājis atbilstoši imperatīvām tiesību normām, kuras noteic nomas maksas apmēru pušu nevienošanās gadījumā (likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrā daļa).

Judikatūrā, piem., lietā Nr. SKC-226/2016, Augstākā tiesa ir atzinusi: *"apstāklis, ka zemes īpašnieks atsevišķa prasījuma veidā nav lūdzis atzīt nomas attiecību pastāvēšanu starp viņu un dzīvokļa īpašnieku, nevar būt pamats, liegt prasītājam iespēju no nomas līguma subjekta saņemt atlīdzību par zemes lietošanu."* Savukārt lietā Nr. SKC-5/2016 Augstākā tiesa sprieda: *"Zemes īpašnieka tiesības celt prasību tiesā par zemes nomas līguma noslēgšanu ir saprotamas tādējādi, ka zemes īpašniekam ir tiesības prasīt gan nomas līguma noslēgšanu, gan faktisko nomas tiesisko attiecību atzīšanu, gan arī strīdu izšķiršanu par nomas līguma būtiskajām sastāvdaļām un parāda piedziņu, jo, nepievēršoties nomas līguma būtiskajām sastāvdaļām, nav iespējams izšķirt strīdu pēc būtības par nomas tiesisko attiecību nodibināšanu vai šādu faktisko attiecību, kas pastāv uz likuma pamata, konstatēšanu. Nomas maksas parāds atbilstoši nodibinātajiem apstākļiem ir pakārtots jautājums. "*

[3.2] Prasītājs vērš tiesas uzmanību Augstākās tiesas Civillietu departamenta 2016. gada 22. novembra spriedumā Nr. SKC-226/2016 paustajām atziņām par tiesiskās vienlīdzības principu: *"Situāciju, kad vienas tiesiskās attiecības subjektiem (dzīvokļu īpašniekiem kā kopparādniekiem) ar tiesas starpniecību tiek nodibinātas atšķirīgas juridiskās sekas, nevar atzīt par atbilstošu tiesiskās vienlīdzības principam un tiesībām uz taisnīgu tiesu. Kā iepriekš jau norādīts, vienlīdzības princips prasa likuma piemērotājam visos vienādos gadījumos likumu interpretēt tā, lai nonāktu pie tāda paša (taisnīga, pareiza) rezultāta. Līdz ar to nav attaisnojams, ka vairākiem parādniekiem, kas ir vienas tiesiskās attiecības subjekti, strīda risinājums ir atšķirīgs - vienam tiek noteikta saistība maksāt, bet citi no saistības maksāt tiek atbrīvoti."*

Ņemot vērā minēto atziņu par tiesiskās vienlīdzības principu, prasītājs lūdz tiesu apmierināt prasītāja prasību un norāda uz spriedumiem lietās Nr. C33514118 (stājies spēkā 18.01.2019.) un C30719618 (stājies spēkā 05.03.2019.), kurās prasītājas prasība pret ēkas /adrese/ dzīvokļu īpašniekiem par zemes nomas maksas parāda par laiku no 01.01.2008. līdz 31.12.2017. un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas piedziņu par laiku no 01.01.2010. līdz 31.12.2014. ir apmierināta pilnā apmērā.

[4] Prasītājas pārstāvis uz tiesas sēdi nebija ieradies. Tiesa atzina, ka saskaņā Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu lietu iespējams izskatīt bez prasītājas pārstāvja piedalīšanās tiesas sēdē.

[5] Tiesas sēdē atbildētājs prasību atzina daļēji uz paskaidrojumos norādītajiem apstākļiem un pamata.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, noklausījusies atbildētāja paskaidrojumus, iepazinusies ar prasības pieteikumu, paskaidrojumiem un pārbaudījusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, uzskata, ka prasība apmierināma daļēji.

[7] Lietas izskatīšanas gaitā tiesa noskaidroja, ka pušu starpā nepastāv strīds par to, ka uz zemes gabala Rīgā, /adrese/, kadastra Nr. /numurs B/, kas sastāv no zemesgabala 10 152 m^2 platībā un pieder /pers. C/, /pers. D/, /pers. E/, /pers. F/, /pers. G/, /pers. H/ un /pers. I/ (11.-12. lietas lapa), atrodas dzīvojamā ēka /adrese/, kuras uzturēšanai un apsaimniekošanai ir funkcionāli piesaistīta minētā zemes gabala daļa 4944 m^2 platībā (13.-15. lietas lapa). Tāpat nepastāv strīds par to, ka atbildētājam pieder nekustamais īpašums – /adrese/, kadastra Nr. /numurs C/un 6450/895100 domājamās daļas no daudzdzīvokļu dzīvojamās mājas (45.-47. lietas lapa) un kā atbildētājam kā dzīvokļa īpašniekam ir pienākums maksāt zemes nomas maksu un bija pienākums kompensēt zemes īpašniekiem nekustamā īpašuma nodokli.

[8] Saskaņā ar Dzīvokļa īpašuma likuma 10. panta pirmās daļas 5. punktu dzīvokļa īpašniekam ir pienākums maksāt nomas maksu par zemes lietošanu, ja dzīvojamā māja atrodas uz citai personai piederošas zemes.

Saskaņā ar likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 50. panta pirmās daļas 3. punktu privatizētā objekta īpašnieka (turpmāk arī — dzīvokļa īpašnieks) pienākums ir slēgt zemes nomas līgumu vai pilnvarot dzīvojamās mājas pārvaldītāju un apsaimniekotāju slēgt zemes nomas līgumu ar tā zemes gabala īpašnieku — fizisko vai juridisko personu —, uz kura atrodas privatizētais objekts.

Likuma "Par valsts un pašvaldību dzīvojamo māju privatizāciju" 54. panta otrajā daļā noteikts, ka zemes gabala nomas maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties. Ja puses nevar vienoties, zemes gabala nomas maksa privatizētā dzīvokļa un mākslinieka darbnīcas īpašniekam nosakāma 6 procenti gadā no zemes kadastrālās vērtības.

Saskaņā ar Civillikuma 1069. pantu visi kopīpašnieki, samērīgi ar katra daļu, saņem visus labumus, kādus kopējā lieta dod, un tādā pašā samērā arī nes zaudējumus, kādi tai ceļas.

Saskaņā ar Civillikuma 1071. pantu uz kopējo lietu gulošās nastas, apgrūtinājumi un lietas uzturēšanai vajadzīgie izdevumi jānes kopīpašniekiem samērīgi ar viņu daļām.

Tiesa atzīst, ka prasītājas veiktais aprēķins par zemes nomas maksas apmēru (5. lietas lapa) ir pareizs un atbilst nekustamā īpašuma kadastrālai vērtībai un atbildētāja domājamo daļu apmēram daudzdzīvokļu dzīvojamā mājā (16.-22. lietas lapa). Tāpat precīzi ir aprēķināts nekustamā īpašuma nodokļa kompensācija apmērs (5., 23.-25. lietas lapa). Atbildētājs aprēķinu neapstrīdēja.

[9] Pušu starpā pastāv strīds par piedzenamā zemes nomas maksas parāda un nekustamā īpašuma kompensācijas apmēru.

[9.1] Prasītāja lūdz tiesu piedzīt no atbildētāja zemes nomas maksas parādu no 2008. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim 1245,80 EUR un nekustamā īpašuma nodokļa kompensāciju no 2010. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. decembrim 10,89 EUR, kopā 1256,69 EUR, norādot, ka prasījuma tiesības no zemes īpašniekiem ieguvusi ar 2017. gada 13. decembra Cesiju (26.-27. lietas lapa).

[9.2] Atbildētājs, neapstrīdot Cesiju, uzskata, ka viņa parāds pret zemes īpašniekiem ir 297,06 EUR, tas ir, parāds par zemes nomu līdz 2016. gada 15. janvārim 191,54 EUR un par 2017. gadu 105,52 EUR.

[9.3] Saskaņā ar 2017. gada 13. decembra Cesijas 1. punktu zemes īpašnieki nodeva prasītājai prasījumus, kas radušies pret 2. pielikumā norādīto dzīvokļu /adrese / dzīvokļu īpašniekiem un izriet no zemes īpašnieku īpašuma tiesībām uz nekustamo īpašumu, kas atrodas /adrese/, kadastra numurs /numurs B/, tai skaitā, un jo īpaši – zemes piespiedu nokas maksas prasījumus par laika posmu no 2008. gada 1. janvāra līdz 2017. gada 31. decembrim.

Savukārt Pielikumā Nr. 2 – Debitoru saraksts, norādīts, ka viens no debitoriem ir atbildētājs, kura dzīvokļa platība ir 64,5 m^2.

[9.4] Prasījuma summa, kādu zemes īpašnieki nodevuši prasītājai pret atbildētāju, ne Cesijas līgumā, ne tā Pielikumā Nr. 2 nav norādīta.

[9.5] Savukārt no atbildētāja iesniegtā Paziņojuma par zemes nomas maksu 2016. gadā /adrese/ (57. lietas lapa) izriet, ka uz 2016. gada 15. janvāri atbildētāja parāds zemes īpašniekiem bija 191,54 EUR, par 2016. gadu zemes nomas maksa jāmaksā 105,52 EUR.

[9.6] Saskaņā ar atbildētāja iesniegtajiem Maksājuma uzdevumiem (58., 59. lietas lapa), atbildētājs 2018. gada 8. janvārī veicis maksājumu 26,37 EUR un 2016. gada 11. maijā 79,15 EUR, kopā 105,52 EUR.

No minētā izriet, ka zemes īpašniekiem pret atbildētāju uz Cesijas līguma noslēgšanas brīdi bija prasījuma tiesības pret atbildētāju par kopējo summu 297,03 EUR, tas ir, tikai par parādu līdz 2016. gada 15. janvārim 191,54 EUR un zemes nomas maksa par 2017. gadu 105,49 EUR.

[9.7] Saskaņā ar Civillikuma 1806. pantu cesionārs gan neiegūst ar cesiju vairāk un lielākas tiesības, nekā bijušas cedentam, bet pats prasījums pāriet uz viņu ar visām pie tā piederīgām un cesijas brīdī jau pastāvošām tiesībām, pat arī tad, ja tās būtu pamatotas uz personīgu labvēlību pret cedentu, ciktāl par tām nav tieši noteikts izņēmums no šā noteikuma.

No minētā izriet, ka prasītāja no zemes īpašniekiem varēja iegūt prasījuma tiesības pret atbildētāju tikai par parādu līdz 2016. gada 15. janvārim 191,54 EUR un zemes nomas maksas parādu par 2017. gadu 105,49 EUR, kopā 297,03 EUR apmērā.

[10] Saskaņā ar Civillikuma 1832. pantu izpildījumam vajadzīgs, lai saistības priekšmets būtu izpildīts pilnīgi. Tādēļ kreditoru nevar piespiest saņemt ne daļas izpildījumu, ne kādu citu priekšmetu tā vietā, kuru viņam ir tiesība prasīt.

Saskaņā ar Civillikuma 1838. pantu samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Atbildētājs tiesas sēdē atzina, ka zemes nomas maksas parādu 297,03 EUR nav samaksājis, bet to neapstrīd.

[11] Ņemot vērā minēto, prasība apmierināma daļēji, piedzenot no atbildētāja prasītājas labā parādu par zemes nomu līdz 2016. gada 15. martam un par 2017. gadu 297,03 EUR, pārējā daļā prasība par zemes nomas maksas 948,77 EUR un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas 10,89 EUR piedziņu noraidāma.

[12] Civilprocesa likuma 41. panta pirmajā daļā noteikts, ka pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespriež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram, [..].

Prasītāja samaksājusi valsts nodevu 188,50 EUR (7. lietas lapa),ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,30 EUR (8. lietas lapa) un ar lietas vešanu saistītos izdevumus 182 EUR (31. lietas lapa).

Civilprocesa likuma 33. panta pirmo daļu tiesāšanās izdevumi ir tiesas izdevumi un ar lietas vešanu saistītie izdevumi. Šā panta otrās daļas 1. un 3. punktā noteikts, ka tiesas izdevumi ir valsts nodeva un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi. Savukārt šā panta trešās daļas 1. punktā noteikts, ka ar lietas vešanu saistītie izdevumi ir izdevumi par advokāta palīdzību.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktu ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu [..].

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 44. panta pirmās daļas 1. punkta "a" apakšpunktu izdevumi advokāta palīdzības samaksai prasībās, kurām ir mantisks raksturs un kurās prasības summa nepārsniedz 8500 *euro* atlīdzināmi to faktiskajā apmērā, tomēr ne vairāk par 30 procentiem no prasījumu apmierinātās daļas. Šā panta ceturtajā daļā noteikts, ja prasība ir izskatīta tikai pirmās instances tiesā, atlīdzināmie izdevumi advokāta palīdzības samaksai nedrīkst pārsniegt 50 procentus no šā panta pirmajā daļā noteiktā maksimālā atlīdzības apmēra.

Ņemot vērā minēto, no atbildētāja prasītājas labā piedzenama valsts nodeva 70 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,30 EUR un ar lietas vešanu saistītie izdevumi 44,55 EUR, kopā piedzenot tiesāšanās izdevumus 117,85 EUR.

[13] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu, tiesa uzskata, ka sprieduma labprātīgai izpildei nosakāms termiņš 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 41., 93., 97., 193., 195., 204.[1], 250.[25] pantu un 250.[27] pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /pers. A/ SIA "/Nosaukums A/" labā parādu par zemes nomu līdz 2016. gada 15. janvārim un par 2017. gadu 297,03 EUR un tiesāšanās izdevumus 117,85 EUR, kopā 414,88 EUR (četri simti četrpadsmit *euro* 88 centi).

Noteikt termiņu sprieduma labprātīgai izpildei 10 (desmit) dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Prasību daļā par nomas maksas 948,77 EUR (deviņi simti četrdesmit astoņi *euro* 77 centi) un nekustamā īpašuma nodokļa kompensācijas 10,89 EUR (desmit *euro* 89 centi) piedziņu noraidīt.

Saīsinātais spriedums sastādīts 2019. gada 1. aprīlī.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Sprieduma sastādīšanas lūgumu var iesniegt rakstiski 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma sastādīšanas datuma. Sprieduma sastādīšanas lūguma gadījumā sprieduma noraksts būs pieejams tiesas kancelejā 2019. gada 30. aprīlī.

Spriedumu, kas tiks sastādīts atbilstoši Civilprocesa likuma 193. pantam, lietas dalībnieki var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā Jēzusbaznīcas ielā 6, Rīgā, LV-1050.

Spriedums atbilstoši Civilprocesa likuma 193. pantam sastādīts 2019. gada 17. maijā.

Tiesnese Baiba Ozoliņa